

Cihan Başak

- şiirler -

Yayın Tarihi:

21.04.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ağlar mısın?

Yüzünü döküp sinene
Beni düşünüp ağlar mısın?

Öyle mahcup elin yüzünde
benim için ağlar mısın?

Gözyaşların dudağına varmadan
Beni sessizce anar mısın?

Bir elin hep yüzünde
Beni düşünüp anlar mısın?

Yüzünü döküp gönlüne
Benim için ağlar mısın?

Yüreğinin tam ortasına alıp beni
Hiç çıkarmadan saklar mısın?

Ağlaya ağlaya durmadan
Bana bir nehir gibi akar mısın?

26 Kasım 1999

Cihan Başak

Aklımdan Geçerken

Elimi yıkarken aklımdaydın
Su içerken sokağa çıkarken.
Kedileri sevmezdin biliyorum
Yüzün aklımdan geçerken,
Dizinde bir çocukla mı oynadın?

Bugün evde hastalandım.
Hiç aklımdan çıkmadın.
Karanlık ufuktan akarken
Saçlarını rüzgardan mı topladın?

Vakit geç oldu.
Uykun mu kaçtı gözlerin mi doldu?
Yüzün aklımdan geçerken
Beni gözlerinin rengine mi saklandın?

Tamam inatçısın hatırladım
Aklımdan geçerken anladım
İyi olduğundan haber ver,
Masum bir merhabaya bel bağladım.

16 Haziran 1999 Kıbrıs

Cihan Başak

Aldanır Dururum

Kozaya
Tırtıldan kelebeğe
Sevgiden devşirme kine
Döner dururum.

Güne
Batıya yürüyen düşe
Damıtılmış geceye
Söver dururum.

Doğuya
Batıya yayılan ışığa
Ona uzayan bakışa
Bakar dururum.

Duruşa
Donduran gidişe
Her yemine gülüşe
Aldanır dururum.

22 Ocak 2004 Diyarbakır

Cihan Başak

Aldırma

Boşuna harcanma
Aldığın nefesleri
Farzet yuttun
Bildiğin tümceleri
Kadınların hileleri
Erkeklerin yeminleri
Unut gitsin
İçine tükürdüğün
Yavşak sevgileri
Varlığın ilkeleri
Aristonun söyledikleri
Saçmala
Denizlerde yüzsün
Napolyonun gemileri
Gelenekleri
Görenekleri
Pala bıyık efendileri
Yerlere sürtük eteklileri
Aldırma
Yalanı geçmez söyledikleri
Taşlara vur başları
Sevdaları
Kavgaları
Dilediğin sabahları
Beklemeğe değmez
Serseri akşamları

20 Aralık 2000

Cihan Başak

Ankara

Şimdi Ankara'dasın
Kimbilir kiminlesin
Ne yapıyor ne düşünüyor
İnşallah iyi haldesin.

İstanbul'da yaşayan şair
Ankara'da bulundun mu?
Ankara'da dolanan yarım
Bir şiire konu oldun mu?

1997 Ağustos Gazimagosa

Cihan Başak

Asker

Gecelerine sis düşmüş asker!
Gündüzleri kan kokan asker!
Uykusuz kirpiklerin donmuş,
Siperine ateş düşmüş asker!

Sevdiğin seni ister,
Düşmanın seni asker.
Gecede pusu kurmuş,
Yalnızlığın yarenlik ister.

Düşlerine barut sinmiş asker!
Miğferine ay düşmüş asker!
Mermiler yolunu çizmiş,
Namlular seni gözler.

28 Aralık 1998 Gazimagosa

Cihan Başak

Ayşe

Sarı mavi renklerle başladı telaşım.
Yeşil ceketinin düğmeleri kadar
Ancak vardı yaşım.
Köprü taşlarına yazdığım
Üç kelimedenden ibaret kaldı
Ömrümde gençlik çağım.
Koridorlar alıp götürüyordu seni,
Ben bekleyen zavallıydım
Bu kaçınıcı mart Ayşe?
Sen "Sarı gelin"
Ben buruk arkadaşın.

.....

Asla dinsiz bir çılgılık yükselmedi
Seni düşünürken aklımdan.
Seni seviyordum,
Asil düşüncelere varıyordu aklım.
Seni düşünüyordum,
Minarelere asılı kalıyordu başım.

.....

Ayşe,sen ruhuma ezanları
Aşık ettiren aşım.
Ayşe,sen çocuk kalbimle
Allah'a ilk yakarışım.
Ayşe,sen yenildim sandığım
Çok şey kazandıran savaşım.

4 Mart 2000 Kıbrıs-Diyarbakır

Cihan Başak

Bahar

Yapraklar solar
Mevsim mevsim

Çok şey soldu
İçimde bahar
Bu mevsim

Bu bahar
Yaprak kopartan bahar

Ne zaman
Yeşillenir bilmem
İçimdeki yığınlar.

15 Ekim 2000 Diyarbakır

Cihan Başak

Bilmem

Akşamüstü uyanışlarım olmasa
Seni nasıl düşünürüm bilmem.
O kadar sinmişsinki içime
Seni unutabilirmiyim bilmem.

8 Nisan 2005

Cihan Başak

Bugün Beni Anlama

Bugün beni anlama.
İster kına ister kınama.
Nerden geldiğimi boşver,
Yüzümde anlam arama.

Sakin bana sual sorma.
Sen bugün beni anlama.
Kaldırımlara vurdum kendimi,
Sen bu halimi anlama.

24 Kasım 1999 Gazimagosa

Cihan Başak

Bugün Eve Gelmeyebilirim

Sen kafamda organize bir yalan
Sen bastırılması imkansız isyan
Gelmeyebilirim
Bugün eve dönmeyebilirim
Deniz bilmez bozkırlar ortasında
Fırtınaya tutulmuş yelkenli gibiyim
Bugün eve gelmeyebilirim
Yoksul gülüslü gün aynı biçimde
Üzgün kelimelerle cümleler kurulmuş beynimde
Gökkubbe altında yürümekteyim
Kalbime atılmış imzan
Bir meçhule gitmekteyim
Ne Bach anlar beni
Ne de başka bir adam
Bugün eve dönmeyebilirim
Zihnimde kıvranan yalan
Ne dilek diledin bir anlasam
Gelmeyebilirim
Alacakaranlıkta kalmış hafızam
Kalabalıklar beni
Ben kalabalıkları sürüklemekteyim
Çözülmemiş bir büyü
Kuru bir dal ve nice anlam
Ne dilek diledin bir anlasam
Dönmeyebilirim
Bugün eve gelmeyebilirim
Deve kervanı yalanlar
Bir çöl ortasında serap gibiyim
Kum tepelerinde sürüklenmekteyim
Bir yol ortasında yürümekteyim
Ben kalabalıklar içinde sürünmekteyim

6 Nisan 2002

Cihan Başak

Çocuk

Önce çocuk halini seveceğim
Saçlarını tarayacağım ben senin
Yalınayak bana yürüyeceğiz
Elimi tutacaksın sen benim

Büyüdüğünün farkında olan çocuk,
Hadi konuşsana benimle
Bak elimi uzattım
Hadi dokunsana elime

Saçları nefesime karışan çocuk
Gözleri gözlerimde dolan çocuk
Gamzelerinde doğduğum
Aklını aklıma katan çocuk.

15 Ağustos 2002

Cihan Başak

Çocuklar Koşar Seni Düşününce

Ruhum tırmanışta
Yalnızlık uzayan fildişi kulesi gittikçe...

Büyüdükçe gözlerin büyüyor
Bin yoksulu doyurur sandığım yüreğimde.

Suskun şairlerden çalınmış
Kelimeler göz pınarlarında yüzmekte.
En utandığım şey nedir sence?

Gözüm duvaksız ağaçlarda....
Ferahlıyor sanki yüreğim tuhaf bir biçimde.

Kapılar ardınca açılır gözlerinde...
Ettiğin duaları bilsem uyuyabilir miyim sence?

Bir bilsen içimde ezdiğim kelimeleri...
Umudum cahil bir ömrün penceresinde.

Papuçları yırtık saçları ıslak bir çocuk,
Durmadan bana koşar seni düşününce.
Neyi anlatmak çok zordur sence?

Tam bir teslimiyetle ellerim
Yüzüme kenetlenmekte...

Sessiz soluduğum nefesler...

Biri ağlamakta beynimdeki kafeste.
Biri bağırıyor...
Karakol koridorları gibi gece.

Farklı yerlerde aynı anda agladık mı sence?
Dün gördüğün yüzlerin hangisi aklında?
Gündüzlermi daha güzel yoksa şafağa uzayan gece?

Bu ilk aldanışım değil ki,
Koşan çocuklar boğuyor beni sevince.
Hep böyle koynuna alıyor,
Seni düşündüren gece.

Duvaksız ağaçlar, çocuklar çocuklar...

Gün dönüyor sessizce...
Papuçları yırtık saçları ıslak çocuk
Hala bana koşuyor...

Alnından öpmelimiyim sence?
Acır mı dizleri yere kapanır gibi düşünce?
Bu çocuk neden bana koşar,
kim bilebilir sence?

16 Nisan 2002 Diyarbakır

Cihan Başak

Demode Aşk

Çok şeyler değişmiş
Geçmiş artık bu aşkların modası.
Kimbilir kaç ayakkabı eskittik
Yürüdüğün kaldırım taşlarında
Ben ve okul arkadaşım
Şimdi yalnızım
Kaldığım bir otel odasında.
Dün gece aklımda sen vardın
Kaldırıma bakan kırık bir cam kenarında.

16 Haziran 1998 Gazimagosa

Cihan Başak

Deniz

Denizim...

Bir duvardan ötekine
Çarpar dalgalarım.

Balıklarım yüzme bilmez
Küskün yol alır gemilerim...

En sığ sularımda
Ayakları vardır insanların.

Çocuklardan kadınlardan
Leşlerle doludur her yanımda.

Adım yoktur.
Rengimi bilmem.

Yakamozsuzdur gecem.
Yosun sarmış enkazdır hazinem.

Hep sallanırım...
Rüzgara tutunur sularım
Bir duvardan ötekine
Vurur leşleri dalgalarım.

27 Nisan 2002

Cihan Başak

Dilenci Gölüşü

Kendini bir sokakta göreceksin,
Bir dilencinin buruk gülüşünde.
Hayatı yaşadıkça göreceksin,
Kendini hep dilenci gülüşünde.

29 Kasım 1999 Diyarbakır

Cihan Başak

Dogru

Uğruna ęırpındıđım DoğRu;
Belirsiz bir yağama dOğRu,
İncecik ęizilmiş bir DOğRU.

3 Mart 2004

Cihan Bağak

Ecnebi Gibi

Çok insan gibi,
Aşağılık buldum kendimi.
Düşüncelerim kabuk bağlamış,
Alnımda imza gibi.
Aklım asi.
Ruhum kendi yurdunda ecnebi gibi.

19 Ocak 2001 Diyarbakır

Cihan Başak

Garip Sevdalar

Kapat gözlerini düşün
Sevdaların ne garipti
Nerelerde başlamış
Nerelerde bitmişti
Belki adam olmanın
Vakti çoktan gelmişti
Sen gözünü her açtığında
Onlar terkedip gitmişti.

27 Temmuz 1997 Gazimagosa

Cihan Başak

GiDiYoRDuM

Sevgime çoban gururum
Seni sevdiğimi söylediğim an
İnan boğazını sıkıyordu
Hiç durmadan
Hayalinle sarhoş ruhum
Tesellime saldırıyordu
Bana sormadan
Gülüşünde ihanet vardı
Ben ağlamayı istiyordum
Sözlerin çok yersizdi
Ben susmanı istiyordum
Ve o masum çocuk yüzün...

.....
Gitmem gerektiğini biliyordum
Gitmeyi çok istiyordum

.....
Bir daha kırılmıştı artık
İnatla büyüttüğüm gururum
Ne bir kitap vardı yanımda
Ne de bir kaç gül
Ben düşlerimi alarak gidiyordum...

.....
Kulaklarım sesini duyar gibi oluyordu
Durmak isteyen ayaklarımda bir telaş
Dönüp yüzüne tükürmek istiyordum
Dökülen yaprakların arasından
Kendimi bulmaya gidiyordum
Hasret zaten içimdeydi
Ben gurbete gidiyordum...

4 Ağustos 1998 Gazimagosa

Cihan Başak

Gözlerin

Yar gözlerinde umman saklıdır
****Ummandan esen rüzgar

Yar gözlerin uzak bir diyar
*****İçinden çıkamadığım sual

Yar uzak iklimden gelen bahar
*****Rüzgarların yarıştığı bir tual

Yar gözlerin dipsiz bir yar
*****Nakşedilmiş duvar.

2003 Diyarbakır

Cihan Başak

Gözlerini Hayal Ettin Gözlerime

Yağmur seni hatırlatacak tren sesiyle
Islığıyla rüzgar hep esecek
Biliyorum sen giderken
İçimde ışık yavaş yavaş sönecek

.....
Yaşın ne ki küçük
Kalem tutan elin
Boşlukta yüzen gözlerin
Ve seni bana getiren ayakların...
Oysa beraber büyüyecektik
Bana söyleyeceklerin olmalıydı
Dilinin söyleyemeyeceği cümleler

.....
Varlığımı hayal ettin gözlerine
Halbuki ben sana sığınacaktım
Hayatımın anlamını sende bulacaktım
Ben direnecek sen yorulacaktın

Hangi ayın ondokuzu
Sen kendine yeni bir dünya kuracaktın
Kolumdan tutup konuşacaktın
Artık anlamsız değil mi?
Sen benimle boğuşacaktın

Gözlerini hayal ettin gözlerime
Oysa ki aynı yağmur altında koşacaktık
Tepeden tırnağa ıslanıp
Aynı denizde yok olacaktık

28 Mart 2002 Diyarbakır

Cihan Başak

Gri Yalanlara Savur

Beynimde daireler çiz
Uykularımdan uyandır
Yollara sal beni.

Vakitsiz sorular sor
Habersiz çık gönlümden
Cevapsız bırak beni.

Ne sıcak sarı ne de mavi
Karanlıklarda bırak
Hüznümlle boğ beni.

Nasıl istersen öyle bak
Öfkeyle şevkat dolu
Baştan aşağı utandır beni.

Avut beni uyut beni
Akıldan uzak hem de gri
Yalanlara savur beni.

14 Kasım 2001 Diyarbakır

Cihan Başak

Güneş Nazı

Göster artık hünerini
Dön bana

Tayfına tutun suretimin
Saatlerce koş
Yorul da

Nefessiz kal yollarda

Bir güneş nazı takın
Barbar insanların inadına

Dalgınlığına gelsin varlığın
Milyonlara bölün

Gel yetiş imdadıma.

28 Nisan 2002 Diyarbakır

Cihan Başak

İnsanın Kendi MeMLeKeTi

Bol ışıklı bir şehir
Hep çığlık ve siren sesleri
Alış bana alış
Der gibi
Kalabalık bir tarih
Anıt ve kitabeleri
Yazık bana
Kandıramadım kendimi
Şensiz bir tuhaf
İnsanın kendi memleketi.

17 Mart 2001

Cihan Başak

İsimsiz

Ceketi bile şanslıydı
Toz kondurmazdı omuzuna
Beyaz gömlek giyerdi
El izi görülmedi yakasında
Hiç kasketsiz görülmedi
Çıkarken Allah'ın huzuruna
Belli belirsiz dalardı
Tutarken sigarasını dudaklarında
Bir kaç kez türkü söyledi
Sağır bir odanın kulaklarına
Ağladığı görülmedi
Ama çok ağlattı
Altmışüç yaşındaydı
Öldü
Kamburu çıkmış bir ananın
Şakağını sızlattı.

Cihan Başak

Kadın

Kadın evlenmiş boyunca oğlu var.
İkisi evli birinin yaşı var.
Saçları ağarmış bir de derdi var.
Kocasını ölmüş onun da vakti dar.

1 Aralık 1999 Diyarbakır

Cihan Başak

Mor Işıklar

Mor ışıklar altında
Kan kırmızı asil güller.
Yüksek topuklar üstünde
Sallanan bedenler.
Dirseğine kadar çıplak
Havada bembeyaz eller.
Mor ışıklar altında,
Baldırına kadar çıplak
Gölgeden abideler.

26 Nisan 2000

Cihan Başak

Penceremden

Penceremden sokaklara
Köşesinden tutunduğum kızılığa
Salıverdiğim dileğe
Şarkılar söylerim içimden...

Umurumda olmaz bu kent
Ne de bölük bölük yığınlar.

Rüzgarlar doldurur odamı
Asılı zerreye
Havalanan toza bakarım.

Bulutları biriktiririm içimde
Yüksek katlı binalardan düşerim
Burnum kanar...

Günün en mahrem saatinde
Devşirme bir kinden
Uzak bir vatana uğrarım...

Ne sen umurumda olursun
Ne de Diyarbakır.

Perdeleri örter
Işıkları kaparım.

Sen asılı dururken dudaklarımda
Hiç umursamadan
Ben durmadan ağlarım

22 Haziran 2002 Diyarbakır

Cihan Başak

Rüzgar

Bir rüzgar istiyorum,
Hiç esmemiş olsun.
Ağaçları kaprisiyle okşasın
Senden bana koşsun.

Bir rüzgar istiyorum,
İçinde seni taşıyın.
Seni bana özletecek
Sevdanla dolacağım.

Nereden eserse essin,
Ağaçsız çölden hırçın denizden.
Yeter ki hiç esmemiş olsun
Yeter ki seni bana getirsin.

28 Mayıs 1999 Kıbrıs

Cihan Başak

Sarhoş Şehir

Bu sarhoş şehirdi beni sana unutturan.
Adım adım tüm kaldırımları bir dost kılan.
Bu sarhoş şehirdi seni benden gizli çalan.
Sokak sokak beni yapayalnız dolaştıran.

1998 Gazimagosa

Cihan Başak

Sen Uyurken

Sen uyurken
Kimse seninle konuşmamıştır.
Ülkenin en ücra köşesine
Uyku çökmüşken,
Kimse hayallerle yorulmamıştır.
Ah bir uykun kaçsa!
Uykusuzluk seni de çarpsa.
Senin uykun bana kaçsa.
Bende uyusam...
Bana bilmediğim dünyan kaçsa.
Kafamda bu uçurtma sersemliği olmasa.

6 Aralık 2004

Cihan Başak

Sığınak

Akdeniz yine sağanak
Özlem içimde aynı korkak

*****"Bekledik işte seni be hain
*****Sensizlik zaten koca durak."

Yüzün muğlak, Magosada bir sokak
Uzak çok uzak

*****"Bekledik işte seni be zalim
*****"Tren garına döndü her şafak."
İçinde gizlendiğim sığınak.

17 Mart 2001 magosa

Cihan Başak

Sifir Üç Depremleri

Korkunun ayak sesleri
Kulagimda tek nota
Sifir üç depremlerine yenilmis
Ruhumda sesler çığlık çığığa

Tüm gece kendime sastim
Birara kendimi buldum sandim
Vazoyu kirdim kitaplari dagittim
Resminle dolu dört duvarda
Gülen bir yüz bulamadim
Mahkum oldum yine sana,
Yalniz kaldim.

Korkunun ayak sesleri
Kulagimda tek nota.
Sifir üç depremlerine yenilmis
Beynimde ismin çığlık çığığa.

1998 Kasim Gazimagosa

Cihan Başak

Sigarayı Bırakmak İçin

Dudak büküyorum yaptıklarına
Bilmediğın sonuçlara varıyorum...

Sen habersiz
Benden uzakta.

Dün gece yine sabahladım
Sigarayı bırakmak için.
Sabahladığım geceler
Zaten hep bahaneydi,
Sigarayı bırakmak için.
Yapacak bir şey yoktu,
Seni unutmak için.
Hayaline dalıp
Boş sayfaları karaladım
avunmak için.
Dün gece tutamadım kendimi,
Sigarayı bırakmak için.

Katil oldum bir anda
Bir mürekkep denizinde
Seni boğmak için...

1998 Kasım Gazimagosa

Cihan Başak

Sual

Yolunu kaybetmiş çocuk

annesini

özler mi

ağlamadan

Salınmakta olan yaprak

bükmeden boynunu

düşer mi

dalından

Yarım kalmış hüznün

gülmeden

diner mi

sancıdan

Yağmur tanesi buluttan

iner mi

toprağa

yar olmadan

Dostun olsa rüzgar

eser mi

varacağı yeri

bulmadan

Yalanın olsa da

büker mi

boynunu

doğrudan

Gün gelmeden daha

gece çekip

gider mi

karanlıktan

Dünya rüya

döner mi sahipsiz

kendiliğinden

güya

Bu can beden

akmadan ter alınından

düşer mi

karatoprağa.

2 Haziran 1999 Kıbrıs

Cihan Başak

Şerefe

Şerefe!
Mirası zulüm olan
şerefsiz nesillere
Şerefe!
Zulmü miras alan
Fahişe gönüllere
Şerefe!
Kudurmuş köpekler gibi
Kutlanılan yitirilmiş zaferlere

28 Ekim 1998 Gazimagosa

Cihan Başak

Topraktım

topraktım.
kuzey rüzgarları aldı beni
göklere savruldu
toz oldum.
islandım,
yağmurlara karıştım
sel oldum.
başak tarlalarından geçtim,
gül bahçesinde yer oldum.
topraktım.
karıncalara meskendim,
denizlere uzanan yol oldum.
kurudum çatladım.
vahalarda haps oldum,
çöllerde hayat ben oldum.
yoğruldu,
harç oldum.
topraktım,
insan oldum.
yollar aldı beni
kuzey rüzgarlarına kapıldım,
günahlardan geçtim
bedbaht oldum.
topraktım,
yeryüzünde hükümdar oldum.
zaman yordu beni,
toprak bir dam üzerinde
ihtiyar oldum.
insandım,
yere düşen tohum oldum.
topraktım,
toprak içinde
toprak oldum.

29 Mart 2001 Diyarbakır

Cihan Başak

Vakit İkinci

Mevsimlerden sonbahar,vakit ikindi.
Ruhumda farklı iklim esintileri.
Fırtınaya dönüşen rüzgarların sessizliği.
Dalmışım! uzaklarda çığlık sesleri.

Saat ve tik tak sesleri,zamanın sözleri.
Gözümde günahkar insan suretleri.
Asi gençliğimde darp izleri.
Korkuyorum! içimde serseri gülüşleri.

Mevsimlerden sonbahar,vakit ikindi.
Aklımda derin kazılmış mezar resimleri.
Toprağın beni kucaklayan eli.
Ölmüşüm! ardımdan ağlama sesleri.

10 Nisan 2000

Cihan Başak

Vakti Gelmiştir

bu rüyayı
kanlar içinde bırakan
eşkiya
bir mazinin
ayakları kırılmıştır
gülen çehrede
ağlamaklı gözlerin
miadını doldurmuş
gibi bir ömrün
lanete müstehak
devri bitmiştir
zulmü meçhul
bir devrani
hiç hesapsız yaşama
vakti gelmiştir
sabrı telkinde
kusurlu
belki acemi
ama kararlı
her gönüle girme
vakti gelmiştir.

27 Ağustos 1997 Gazimagosa

Cihan Başak

Yaz

Masum ve titrek bir melodi
Bir böcek olmalı şarkı söyleyen...
Yaz gelmiş.
Hasat mevsimi yakın.
Yakacak yine güneş tarlada çalışanları,
Kumsalı denizi bilmeyen zavallıları.
İstemese de çekecek mehtap,
Yıldızlarla kavga eden
Sahte aşıkları.
Yaz gelmiş.
Şimdi bir deniz kasabasında gece...
Kayan bir yıldızı izleyen gözlerim...
Yaz gelmiş.
Bir serserinin yaz aşkı
Ve karıncaların aş telaşı derken,
Kurak memleketimin bir köşesinde
Çatlak toprağı sulayan
Bir kadının göz yaşları...
Yaz gelmiş.
Bazen çekilmez olsada
Şu meltemin kaprisi.
Yaz gelmiş.
Bitmek bilmez bir kurbağa senfonisi...

31 Mayıs 1998 Gazimagosa/Kıbrıs

Cihan Başak

Yol

Gökyüzü karanlığın üstüne ağlıyor
İstirabın dinmediği bu yolda tek arkadaşım rüzgar.
Yağmurla karanlık üstüme sınıyor
Rüzgar deli gibi üstüme geliyor...
Bozuk kaldırım taşları üzerinde ıslanan üstüm başım...
Bugece bir başkayım.
Yürüdüğüm yol hiç bitmeyecekmiş gibi
Ömrümün yarısını burada bırakacakmışım gibi...
Su birikintilerine girip çıkan ayaklarım...
Gecenin rengiyle beynime çarpan
Birkaç devrik cümlelerin intikamı...
Ve gurursuzlaşan gururumun yanına düşen
bir kaç silik isim...
Tüm hırçınlıklarıyla sallanan ağaç dallarında
Asılı kalmış bir kaç bezgin yaprak...
Gençliğimi andıran bir hüzün.
Sarhoş olmuş ruhum ümidime saldırıyor
Bastığım kaldırım taşları inliyor sanki.
Ve gökgürültüsüyle coşan yağmurun sesi...
Üstüme çullanan bir yığın kelime...
Ümidimin dip notları.
Ne kimsem var bu yolda ne de bir dost var yanımda.
Beni kızdıran tek şey gece.
Gölgemi bile benden gizleyen gecenin nankörlüğüydü beni kızdıran...
Hıçkırıklara boğulan gökyüzünde
Karanlığın acımasızlığını yumusatan
Yağmur tanecikleri...
Uzayan yol ve bitmek bilmeyen gece...

29 Mayıs 1998 Gazimagosa

Cihan Başak

Yosma

Nasıl benzetiyorlarsa yüzünü
Bir yosmanın suratına..

Konuşuyorlar durmadan
Atılıyorsun edepsiz dudakların kucağına.

Erimiş boncuk deniyor
Bu şaşırılmış çocuk edasına.

Yürüyüşüne takmışlar...
Benzetiyorlar seni
Dönen loğ taşına.

27 Nisan 2002 Diyarbakır

Cihan Başak